

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/765/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613206796
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:4613206796.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Y. W. Q. R. X., so sídlom Y., zastúpeného JUDr. W. A., advokátom so sídlom v S., I. X proti: odporcovi B. R., bytom T. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, H. C. N., so sídlom v M., C. T. 5, IČO XXXXXXXX, zastúpeného JUDr. X. J., advokátom so sídlom v T., J. I. X/A, o zaplatenie sumy 4.205,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 19. februára 2015, č.k. 5C/179/2014-126, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu z m e ň u j e tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 233,12 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. X. J., advokáta, č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS : XXXXXXX, do troch dní.

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 23,02 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. X. J., advokáta, č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS : XXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 818,04 eur s 9% úrokom z omeškania zo sumy 818,04 eur od 05.10.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh vo veci samej zamietol, odporcovi ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 4 ods.2, 3, zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 až 3, § 54 ods. I a 2, zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, čl. 3 ods.1, čl. 6 ods.1, čl. 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993, § 142 ods.1 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.). V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 4.205,70 eur s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 3.271,79 eur od 07.05.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania, na tom základe že odporca uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa V. B. zmluvu o úvere zo dňa 05.01.2008, na základe ktorej poskytol predchodca navrhovateľa odporcovi úver vo výške 5.642,97 eur splatný v 60-ich mesačných splátkach vo výške 142,30 eur. Odporca porušil ustanovenia bodu 4.17 všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere, podľa ktorých bol odporca povinný mesačné splátky splácať v stanovenej výške podľa splátkového kalendára a tento splátkový kalendár dodržiavať. Nakoľko si odporca nesplnil svoje povinnosti preto spoločnosť V. zosplatnila úver k 25.11.2010. Pohľadávka navrhovateľa 4.205,70 eur, ktorú tvorí neuhradená istina úveru vo výške 3.271,79 eur, úroky z omeškania vo výške 299,33 eur, poplatky vo výške 634,58 eur , súčasťou úrokov z omeškania sú ďalej úroky z omeškania vyčíslené podľa § 369 ods. I Obchodného zákonníka t.j. 9% ročne zo sumy 3.271,79 eur od 05.10.2012 do zaplatenia. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že dňa 27.09.2012 uzavrel navrhovateľ ako postupník so spoločnosťou V., a.s. so sídlom S. 7, XXX XX S., zmluvu o postúpení predmetnej pohľadávky. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca V., a.s.. odporcovi listom zo dňa 26.10.2012

v ktorom vyčíslil výšku pohľadávky navrhovateľa a vyzval odporcu na jej zaplatenie. Z odôvodnenia vyplýva, že súd prvého stupňa konal v neprítomnosti účastníkov a vedľajšieho účastníka podľa § 101 ods. 2 O.s.p., ktorí mali doručenie predvolania riadne vykázané. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 07.08.2013 podaním zo dňa 05.08.2013 č.l. 29. Vo vyjadrení zo dňa 04.11.2014 poukázal na to, že zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti § 4 ods.2 písm. g/, h/, i/, k/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a preto treba úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, tiež vzniesol námietku premlčania nároku. Súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou V. a.s. formulárovú zmluvu o úvere zo dňa 05.01.2008, na základe ktorej spoločnosť V. poskytla odporcovi úver vo výške 5.642,97 eur / 170.000 Sk/, ktorý úver za odporca zaviazal splácať v 60-ich mesačných po 142,30 eur /4.287 Sk/ so splatnosťou celej prvej splátky 05.02.2008 pri cene úveru 8.534,14 eur / 257.220 Sk/, pri poistení vo výške 8,07 eur /243 Sk/, pri RPMN 16,07%. V zmluve o úvere zo dňa 05.01.2008 absentujú obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a to priemerná RPMN, výška úroku z úveru, konečná splatnosť úveru/ nie je stanovená zrozumiteľne dátumom splatnosti poslednej splátky/, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, poistné vo výške 8,07 eur /243 Sk/ je síce v zmluve dojednané v zmysle § 4 ods.2 písm. l/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ale je dojednané nejasne, neurčito, nie je zrejmé za akých podmienok bolo dojednané a aký druh poistenia bol dojednaný, preto poistenie je dojednané neurčito, nejasne a súd prvého stupňa považoval dojednanie poistného za neplatné v rozpore s § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, tiež zmluva bola písaná drobným, takmer nečitateľným písmom. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluva o úvere nespĺňala obligatórne náležitosti zakotvené v § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/, k / zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy. Zmluva o úvere zo dňa 05.01.2008 neobsahovala obligatórne náležitosti - konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2, preto treba považovať spotrebiteľský úver podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľovi vzniklo iba právo na vydanie bezdôvodného obohatenia t.j. toho čo odporcovi poskytol. Poskytovateľ úveru úver zosplatnil k 25.11.2010 a vyzval odporcu na plnenie, odporca danom prípade prevzal od navrhovateľa sumu 5.642,97 eur a odporca zaplatil podľa histórie úveru č.l.61-64 spisu sumu 4.824,93 eur, teda rozdiel predstavuje suma 818,04 eur, ktorá nie je premlčaná. Námietka premlčania vedľajšieho účastníka nebola dôvodná. Návrh navrhovateľa bol dôvodný sčasti v sume 818,04 eur s 9% úrokom z omeškania zo sumy 818,04 eur od 05.10.2012 do zaplatenia. Súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi úrok z omeškania tak, ako si ho uplatnil. Súd vo zvyšku návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods.1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý bol v spore úspešný náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, lebo nešlo podľa názoru súdu prvého stupňa o účelne vynaložené trovy konania. V odôvodnení poukázal na to, že odporca s jeho vstupom do konania nevyjadril súhlas, pričom vedľajší účastník bol zriadený ako občianske združenie na pomoc a ochranu spotrebiteľa bezplatne, pričom súd ex offo preskúmava splnenie zákonných podmienok a tiež rieši ex offo premlčanie nároku bez toho, aby to niekto namietal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník a to len proti výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Poukázal na to, že podľa § 93 ods. 2 a 3 O.s.p. účinného do 31.12.2014 nebol súhlas hlavného účastníka podmienkou vzniku procesných účinkov oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Mal za to, že jeho vstup do konania bol opodstatnený, nakoľko k zamietnutiu návrhu v značnej časti došlo po ich vstupe a písomnom vyjadrení zo dňa 04.11.2014. Ďalej mal za to, že úspešný vedľajší účastník nemôže byť sankcionovaný nepriznaním náhrady trov konania len preto, že právny zástupca zabezpečoval jeho zastúpenie v konaní lege artis a dôsledne hájil jeho záujmy. Nesúhlasil ani s argumentáciou súdu prvého stupňa ohľadom neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka z dôvodu ex offo prihliadania na náležitosti spotrebiteľských zmlúv a premlčanie, nakoľko pri súčasnom zaťažení súdov nie je objektívne možné, aby súdy dokázali v každom prípade k týmto skutočnostiam prihliadať ex offo. Opakovane poukázal na to, že navrhovateľ často na súdoch uplatňuje dubiózne návrhy. Mal za to, že súd prvého stupňa pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou

teóriou. Na podporu svojich tvrdení poukázal na čl. 169 ods. 1 zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 a čl. 47 Charty základných práv EÚ. Odvolal sa aj na novelizované ustanovenie § 137 O.s.p. (účinné od 01.01.2012), ktoré medzi trovami konania uvádza aj „náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu“, čím rozumel zákon 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Mal za to, že pokiaľ by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov združením na súdoch. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 78/03, II.ÚS 31/04, II.ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II.ÚS 122/09, ďalej uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Co/59/2012-69, Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/172/2012-137, Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/92/2012-69 a ďalšie. V odvolacom konaní sa domáhal zmeny rozsudku v napadnutom výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 233,29 eur. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 23,02 eur za podané odvolanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje v celom rozsahu za vecne správne. Žiadal, aby ho odvolací súd potvrdil a vedľajšieho účastníka zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi, ktoré si uplatnil vo výške 23,02 eur za jeden úkon právnej služby. Považoval za absurdné, že za tieto úkony, ktoré vedľajší účastník predkladá v prípade stoviek ďalších súdnych konaní, požaduje priznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Navyše v prípade, ak boli vykonané v čase, kedy súd bol povinný na premičanie alebo inú zákonnú prekážku prihliadnuť bez návrhu účastníka konania. Uvedené úkony považoval za nadbytočné a neúčelné, preto mal za to, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol správne. Ďalej mal za to, že trovy zastúpenia advokátom nie sú vždy trovami potrebnými na účelné uplatňovanie a bránenie práva. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky IV. ÚS 3259/11, III. ÚS 3303/11, I. ÚS 988/12, na judikatúru Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sž/6/2014 a sp. zn. 2Sž/10/2014, sp. zn. 6MCdo/5/2013, ako i početné rozhodnutia iných súdov Slovenskej republiky. Ďalej uviedol, že nemá výhrady voči vstupu združenia na ochranu spotrebiteľa v prípade ak spotrebiteľ je o jeho účasti v konaní informovaný a súhlasí s ňou, prípadne udelí takémuto združeniu plnomocnenstvo na zastupovanie v konaní. Takéto združenie by však malo byť dostatočne personálne aj finančne vybavené, aby mohlo svedomite vykonávať svoju činnosť. Zároveň uviedol, že nežiada, aby vedľajší účastník bol principiálne vylúčený z práva na náhradu trov konania, ale aby súdy prihliadali na všetky okolnosti prípadu a nerozhodovali mechanicky ale racionálne.

Vedľajší účastník v ďalšom písomnom vyjadrení doručenom súdu 11.08.2015 k vyjadreniu navrhovateľa k podanému odvolaniu uviedol, že navrhovateľ skupuje veľké množstvo pohľadávok ktoré sú premičané, prípadne ani nemajú platný právny titul, pričom ich následne aj napriek vedomosti o ich nedostatkoch, a taktiež napriek nedostatku listinných či iných dôkazov uplatňuje v konaní pred súdom. Poukázal na to, že aktívnym prístupom a ochranou spotrebiteľa prostredníctvom vedľajších účastníkov bol v súčasnosti vytvorený stav, kedy žalobca a jemu podobné spoločnosti prestali podávať na súdy žaloby založené na pochybných nárokoch. Mal za to, že trovy vedľajšieho účastníka je potrebné jednoznačne považovať za účelne vynaložené a argumenty súdu prvého stupňa v tomto smere za nesprávne. Zároveň si za toto vyjadrenie uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 23,02 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, pričom čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech súd musí skúmať so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej. Nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 4.205,70 eur s príslušenstvom. V prvostupňovom konaní bol úspešný v časti 818,04 eur a vo zvyšnej časti 3.387,66 eur bol jeho návrh ako nedôvodný zamietnutý. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ bol v konaní úspešný len v časti 19,45 %, čomu zodpovedá väčší úspech odporcu v časti 80,55%. Z uvedeného dôvodu vznikol na strane úspešnejšieho odporcu nárok na pomernú náhradu účelne vynaložených trov konania vo výške 61,10 % (80,55 % - 19,45 %).

Keďže odporcovi preukázateľne žiadne trovy v prvostupňovom konaní nevznikli, súd prvého stupňa ich náhradu odporcovi v súlade s § 151 ods. 2 O.s.p. nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ich náhradu nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že ich nepovažoval za účelne vynaložené, nakoľko odporca so vstupom vedľajšieho účastníka nevyjadril súhlas; vedľajší účastník bol zriadený ako občianske združenie na pomoc a ochranu spotrebiteľa bezplatne; a súd preskúmava splnenie zákonných podmienok ex off, ako i ex offo prihliada k premlčaniu uplatnených nárokov. Odvolací súd sa však s rozhodnutím súdu prvého stupňa v tomto smere nestotožnil.

Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil dňa 07.08.2013, (právny zástupca jeho zastúpenie prevzal dňa 01.03.2013) a dňa 12.11.2014 doručil súdu kvalifikované písomné vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietky týkajúce sa absencie obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z., ako i možné premlčanie nároku navrhovateľa. V dôsledku toho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené a preto nevidel žiadny dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho stúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajší účastník si v súlade s ust. § 10 ods.1, § 13a ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, v prvostupňovom konaní uplatnil pomernú náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 233,29 eur (vr. DPH). Vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci 4.205,70 eur, odmena za 1 úkon právnej služby predstavuje sumu 151,05 eur. Odmenu si vedľajší účastník uplatnil za 2 úkony právnej služby 1/ prevzatie a príprava zastúpenia (á 151,05 eur + 7,81 eur režijný paušál) a 2/ písomné vyjadrenie vo veci samej (á 151,05 eur + 8,04 eur režijný paušál) v celkovej výške 317,95 eur +20 % DPH, čo je celkovo 381,54 eur, z čoho pomerná náhrada vo výške 61,10 % (podľa miery úspechu vo veci) predstavuje sumu 233,12 eur, ktorá mala byť vedľajšiemu účastníkovi súdom prvého stupňa priznaná.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že navrhovateľa zaviazal na náhradu pomernej časti trov právneho zastúpenia v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p. vo výške 233,12 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal náhradu trov úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 23,02 eur. Predmetom odvolacieho konania boli trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v sume 233,12 Eur, predstavujúce náhradu trov prvostupňového konania. Vedľajšiemu účastníkovi v odvolacom

konaní vzniklo právo na náhradu trov spočívajúcich v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje sumu 21,58 eur za 1 úkon právnej pomoci, pričom táto sa znižuje na polovicu základnej sadzby, t.j. na 10,79 eur, keďže podané odvolanie sa netýkalo vecí samej. Režijný paušál v roku 2015 bol vo výške 8,39 eur. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu tak vznikol nárok na trovy odvolacieho konania vo výške po 23,02 eur (10,79 eur + 8,39 eur + 20% DPH), ktoré mu odvolací súd v zmysle citovaných právnych predpisov priznal. Odvolací súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia len za vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 28.04.2015. Vo vzťahu k druhému vyjadreniu vedľajšieho účastníka zo dňa 11.08.2015 odvolací súd dospel k záveru, že toto vyjadrenie nie je možné považovať za účelne vynaložený úkon právnej služby, nakoľko napriek jeho značnému rozsahu vedľajší účastník v ňom neuviedol žiadne nové resp. podstatné skutočnosti, ktoré by mohli mať v danej veci význam pre rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách prvostupňového konania. Vzhľadom k tomu, že obsah tohto vyjadrenia bol pre rozhodnutie odvolacieho súdu bez významu, náhradu trov konania za tento úkon vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .